

ת"פ 52446/06/16 - מדינת ישראל נגד אמיר ברמלי, מטעם הסנגוריה הציבורית מחוז תל-אביב, ישראל עופר

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי(עציר) ואח'

לפני: כב' השו' ח. כבוב

המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב על-ידי ב"כ עו"ד חנה קורין ועו"ד יוני לבני
נגד הנאשמים	1. אמיר ברמלי על-ידי ב"כ עו"ד לירן זילברמן ועו"ד עמית זיו מטעם הסנגוריה הציבורית מחוז תל-אביב 5. ישראל עופר על-ידי ב"כ עו"ד יוסף תמיר ועו"ד ליטל סמרה ואחרים ממשרד תמיר ושות', עורכי דין

החלטה

1. לפניי בקשה לשחרור מייצוג של סנגורי הנאשם 1 (להלן - **הנאשם**), הודעה על מינוי סניגור נוסף וכן בקשה לדחיית מועד הטיעונים לעונש הקבוע לפניי (בפעם השנייה) ליום 20.01.2021, שהוגשה מטעם הסניגוריה הציבורית (להלן - **הבקשה**).
2. הבקשה הוגשה לאחר שהכרעת הדין בתיק ניתנה עוד ביום 13.10.2020 - היינו, לפני למעלה משלושה חודשים; ולאחר שבית המשפט נעתר למספר בקשות מטעם באי כוח הנאשם לדחיית הטיעונים לעונש על מנת שיהיה סיפק בידם ללמוד את הכרעת הדין ולהיערך לטיעונים לעונש, תוך זימונם של עדי אופי, כמו גם לאור אילוצים פרטניים של הסנגורים עצמם; ולאחר שביום 13.01.2021 היה קבוע בפניי מועד טיעונים לעונש - מועד שלא נדחה בבקשה מקדימה (להלן - **המועד הראשון לטיעונים לעונש**).
3. בצעד חריג ובלתי מקובל, למועד הראשון לטיעונים לעונש לא התייצבו סנגורי הנאשם - עורכי הדין זילברמן וזיו (להלן - **הסניגורים**), שמייצגים את הנאשם בהליכים המתנהלים בפני בית משפט זה למעלה משנתיים וחצי, משך עשרות ישיבות הוכחות, במהלכם נחקרו עשרות רבות של עדים - זאת כאמור, מבלי להקדים כל פנייה לבית המשפט בעניין, ותוך הצבת בית המשפט אל מול "עובדת מוגמרת". חלף

התייצבותם, התייצבה עורכת הדין עורקבי מטעם הסניגוריה הציבורית ועתרה לדחיית מועד הטענות לעונש, ומכל מקום לדחיית המשך הדיון לפרק זמן שיאפשר לסניגוריה הציבורית לכלכל ולשקול את צעדיה בתיק, כאשר פרק הזמן שהתבקש הוא לשלושה שבועות.

בתוך כך הובהר על ידי עו"ד עורקבי, כי בשל נסיבות מיוחדות שמתקיימות בתיק זה, התקיימו מגעים בין הסניגורים שייצגו את הנאשם לבין הממונים עליהם עד לדרג של הסניגור הציבורי הארצי, לצורך בחינת הבקשות שיוגשו על ידי הסניגוריה, אם בכלל - זאת, בשים לב לטענות ולנסיבות שלטעמה של הסניגוריה ראוי לשקול אותן בטרם קביעת עמדה באשר להמשך ההליך.

למען שלמות התמונה אציין, כי ברקע הדברים עומדת פרשת התלונה במשטרה שהגיש בנו של מותב זה כנגד הנאשם - כאשר בגין מסכת אירועים זו, בד בבד עם הגשת הבקשה שבכותרת, הוגשה על ידי הנאשם בקשת פסלות למוטב זה (להלן - **בקשת הפסלות**), אשר תידון ותוכרע בנפרד מהחלטתי דנן.

4. במועד הראשון לטיעונים לעונש ציינתי בפני עורכת הדין עורקבי שאם יש לנאשם או לסניגוריה הציבורית בקשות כלשהן ראוי היה להגישן עוד בטרם המועד הקבוע, שהרי מדובר בנסיבות שעל פי הנטען היו ידועות לנאשם או למי מטעמו או לסניגוריה, מזה שלושה וחצי שבועות וראוי היה לידע את בית המשפט בנדון.

אשר לאי התייצבותם של עורכי הדין זילברמן וזיו, בלא קבלת אישור מקדים - קבעתי בהחלטתי שם שהייתי שוקל, ועודני שוקל, הפניית העניין לוועדת האתיקה וזאת בשים לב להוראות החוק המפורשות שמחייבות עורך דין להתייצב לדיונים בתיק שהוא מייצג כל עוד הוא לא ביקש, וממילא גם לא קיבל, היתר מבית המשפט להשתחרר מייצוג. ודוק, העובדה שעורכי הדין זיו וזילברמן פנו לסניגוריה הציבורית בנדון אינה פוטרת אותם מקיום החובה המוטלת עליהם על פי דין, ובית המשפט רואה זאת בחומרה רבה.

5. לצד האמור, הודעתי לצדדים במסגרת המועד הראשון לטיעונים לעונש שהתקיים לפניי, כי לפני משורת הדין ובאופן חריג ויוצא דופן, ורק משום אי הרצון לנקוט בהליכים בשלב זה כלפי עורכי הדין זיו וזילברמן - בית המשפט ייעתר לבקשת הדחייה, אך כמובן שלא למלוא התקופה המבוקשת. בתוך כך, קבעתי מועד נדחה לטיעונים לעונש בתיק ליום 20.01.2021 שעה 09:30 (להלן - **המועד הקבוע לטיעונים לעונש**) - הוא המועד הקבוע לפניי בעת זו, וביחס אליו הוגשה הבקשה נשוא החלטתי זו.

בתוך כך הודעתי לב"כ הסניגוריה הציבורית, כי בשים לב לטיעוניה של עו"ד עורקבי לגבי שיג ושיח שהתנהל בין הצדדים לגבי הסכמות כאלו או אחרות, על שיחות שנערכו עם הפרקליטות ועל נושאים שנשקלים על ידי הסניגוריה - אזי ככל שבכוונת הסניגוריה הציבורית להגיש בקשה בעניין, תיטיב אם תגיש זאת בימים הקרובים ולא יאוחר מיום 17.01.2021; וככל שזו תוגש, הפרקליטות תגיב לה עד ליום 18.01.2021, והחלטת בית המשפט תינתן עוד בטרם הדיון הקבוע - שעה שבקשה כאמור הוגשה, ניתנת הכרעתי דנן.

תמצית טענות הצדדים

6. **בקשת הסניגוריה הציבורית להחלפת ייצוג בתיק** היא לכאורה בקשה "פרסונאלית" - היינו, הסניגוריה הציבורית אינה מבקשת להשתחרר מייצוג בכלל, אלא לשחרר את סגוריו הנוכחיים של הנאשם - עו"ד זילברמן ועו"ד זיו; ולמנות את עו"ד גיא עין צבי מהסניגוריה הציבורית, תחתם. בהתאם, נוכח החלפת הייצוג כמבוקש, מתבקשת גם דחיית מועד דיון הטענות לעונש, על מנת שלרשות הסניגור החדש יעמוד די

זמן ללימוד התיק, והיערכות לדיון כדבעי.

הטעם הנטען לשחרורם של הסניגורים, הוא חילוקי דעות קשים ביותר בעניין דרך המשך ניהול ההליכים בתיק בין הנאשם לבין הסניגורים, שהביאו בתורם להיווצרותו של משבר אמון משמעותי אשר אינו מאפשר בנסיבות אלו את המשך ייצוגו של הנאשם בידי הסניגורים. בנסיבות אלה נטען, כי מינויו של סניגור חלופי הוא מתחייב לעמדתה של הסניגוריה. כן הודגש, כי קיימים לא מעט מקרים בהם הסניגוריה הציבורית נאלצת להחליף את הייצוג במהלך ניהול התיק בין סניגור ציבורי אחד למשנהו, וזאת לאור חילוקי דעות בין סניגור ונאשם או נסיבות אחרות. ככלל נטען, כי בתי המשפט אינם מתנגדים לפרקטיקה זו - ובלבד, **כל עוד הדבר לא פוגע בניהול התקין של המשפט**. זאת, גם אם הדבר כרוך לא פעם בדחייה של מועד דיון קבוע.

אשר לאי התייצבותם של עו"ד זילברמן ועו"ד זיו למועד הראשון לטיעונים לעונש שהיה קבוע בפניי הודגש, כי אלו לא התייצבו לאחר שקיבלו את אישור הסניגוריה הציבורית, ולא על דעת עצמם בלבד. אשר לכך צוין, כי על פי מיטב הבנתה של הסניגוריה, משורת טעמים היא לא צפתה כי במועד זה תתקיים שמיעת טיעונים לעונש, ובתוך כך העובדה כי הנאשם היה עצור לצרכי חקירה משך כארבעה שבועות, דבר שפגע ביכולת ההגנה להיערך כדבעי לטיעונים לעונש במועד זה; נוכח מהות החשד שהופנה כלפי הנאשם, שכלל תנאים המגבילים אישור קשר עם מותב זה; וכן לאור רושם לכאורי שנוצר על פי הנטען משיג ושיח שהתנהל בין הסניגוריה לבין הפרקליטות, כי לאור מהות החשד כלפי הנאשם והמורכבות מבחינת הסניגורים המייצגים, לא יוערמו קשיים על בקשה של הסניגוריה לדחיית מועד הדיון, הגם שלא היה סיכום מפורש כאמור. לצד כל אלו, מתווספת העובדה כי אנו מצויים בסגר שלישי במהלך תקופת הקורונה, דבר שעשוי היה להטות את הכף גם כן לדחיית הדיון כאמור.

אולם כאמור, טרם המועד הראשון לטיעונים לעונש לא הוגשה בקשה להחלפת ייצוג או דחיית מועד דיון כאמור, וזו מונחת בפניי אך עתה - ובמסגרתה מצטרפים אותם שיקולים כאמור ביחס לבקשה לדחיית מועד דיון הטיעונים לעונש, הקבוע לפניי ליום 20.01.2021.

אשר לכך, מתבקש בית המשפט על-ידי הסניגוריה לשוב ולעיין בהחלטתו מיום 13.01.2021, ולדחות - בכל מקרה את מועד הטיעונים לעונש בשבועיים נוספים; זאת, בין אם תתקבל בקשת הפסלות, בין אם לא. בתוך כך נטען, כי לעמדת הסניגוריה לא יהיה בדחייה האמורה כדי לפגוע בניהול התקין של ההליך, בוודאי כאשר המדובר בתיק מורכב בפני עצמו וחריג בהיקפו, שנוהל כבר במשך שנים רבות.

אשר למשך הארכה המבוקשת הודגש, כי מדובר ב"מגה תיק" אשר רק הכרעת הדין שלו מתפרשת על פני מאות עמודים. כך, סניגור חדש שייכנס לתיק יצטרך ללמוד את הכרעת הדין על בוריה, כמו גם להכיר היטב את הנאשם ואת נסיבותיו האישיות. לכך, מתווספות גם כאמור מגבלות מצב החירום שהוטלו בשל נגיף הקורונה והנחיית מנהל בתי המשפט בנוגע לדחיית דיונים בתקופה זו.

7. המאשימה מתנגדת לבקשה, על כל רבדיה. בתוך כך נטען, כי ממילא אין בידי הסניגורים להתפטר מייצוג - אלא אך ובלבד באישורו של בית המשפט; והתנהלותם של הסניגורים בעניין זה, לרבות עצם הגשת הבקשה דנן, מנוגדת לחובותיהם על פי דין - שכן אלו עשו דין לעצמם, וחדלו לכאורה מייצוג הנאשם, מבלי קבלת אישורו של בית המשפט.

לגופם של דברים נטען, כי הסניגוריה תולה לכאורה את בקשתה במשבר אמון שנוצר בין הסניגורים שייצגו את הנאשם בהליך, לבין הנאשם - בעניין המשך ניהול ההליכים בתיק. זאת, על רקע טענותיו של הנאשם הנוגעות

לתלונה שהוגשה על ידי בנו של מותב זה נגדו. אולם חרף האמור, ותוך מתן המשקל הראוי לעניין זה נטען, כי בשים לב למכלול נסיבותיו של תיק זה ולאנטרס הציבורי שעל הפרק, אין בעילה זו כדי להצדיק שחרור מייצוג ודחייה של הטענות לעונש, אף לא לפרק זמן של שבועיים, כפי שמבוקש.

עוד נטען, כי העילה בעטיה מתבקש השחרור מייצוג - מהווה חוסר אמון הנסמך על בחירת קו הגנה, שאינו מביא ברגיל לשחרור מייצוג [ע"פ 7211-18 הסנגוריה הציבורית נ' זר (12.12.2018)]. כך גם היה בתיק זה בבקשת שחרור מייצוג קודמת שהוגשה על ידי עו"ד רוזובסקי, ובמסגרתה נקבע איזון אשר אילץ המשך ייצוג כאמור משך דיוני הוכחות לא מעטים - וחרף אי האמון כאמור [ע"פ 1603-18 הסנגוריה הציבורית נ' ביהמ"ש המחוזי בת"א (2018)]. דברים אלה מקבלים משנה תוקף בשים לב לשלב הדיוני בו אנו מצויים - הטענות לעונש - בו עיקר השאלות ה"אסטרטגיות" הנוגעות לניהול התיק כבר הוכרעו ושאלת אופי הטיעון היא בגדר צרה יחסית.

אשר לניהול הזמנים בתיק נטען, כפי שעמדתי אני בהחלטות מספר שניתנו על ידי בעניין, כי בתיק זה נדחו מועדים ובוטלו דיונים בהיקף חריג ביותר, מעל ומעבר לכל תיק אחר, ברובם ככולם של המקרים בשל בקשות הנוגעות לנאשם וסנגוריו. עוד נטען, כי באשר לשלב הדיוני בו מצוי ההליך דנן, הרי שהבקשה שבנדון מוגשת בישורת האחרונה ממש של תיק זה, לאחר שהמועד שהיה קבוע לטיעונים לעונש (כשלעצמו נדחה כבר פעמיים) - הרי שהבאת סניגור חדש בעת זו, שאינו מכיר את נבכי ורזי תיק רחב היקף זה, עלולה לפגוע בהגנתו של הנאשם בטיב ייצוגו ובאיכותו.

לבסוף נטען, כי העובדה שהנאשם עצור מזה קרוב לחצי שנה, מבלי שנגזר דינו, מהווה נסיבה המחייבת בבחינת האינטרס הציבורי, ובאופן מוגבר, שעניינו של הנאשם יושלם וייחתם במהרה ושתימנע התמהמהות נוספת שתותירו במעמד של עציר, על כל המשמעות הנובעות מכך. אשר לטענות בדבר מעצרו של הנאשם בשל החשד לסחיטה לאיומים, הודגש כי הנאשם נעצר בפרשה זו רק כעשרה ימים לאחר המועד שהיה קבוע במקור לטיעונים לעונש (ולמעלה מחודשיים לאחר הכרעת הדין), והיה לו די והותר זמן לסייע לבאי כוחו להיערך להם. בתוך כך, ככל שהבקשה להחלפת ייצוג (וכן בקשת הפסלות) תדחנה, הרי שממילא הסניגורים יהיו ערוכים לטיעונים לעונש, ואינם נדרשים לפרק זמן נוסף ללימוד התיק ונסיבותיו.

על יסוד כל אלה - טוענת המאשימה כי בקשה זו מהווה חלק משרשרת ארוכה של בקשות דחייה, שסופו מי יישורנו. לאור כך, ובשל האינטרס הציבורי רב המשקל בסיום ההליך, שומה על כל הצדדים - ובכלל זה הסנגורים המייצגים, לתרום את חלקם ולהתגמש במידת האפשר, גם אם הדבר כרוך מבחינתם במידה של חוסר נוחות, שאינה מהווה - כשלעצמה - טעם המצדיק שחרור מייצוג (עניין **אבי יצחק**).

דין והכרעה

8. סעיף 17(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן - **החסד"פ**), שכותרתו "**הפסקת ייצוג של סניגור**" קובע כדלהלן:

17. (א) סניגור שהנאשם העמיד לעצמו לא יפסיק לייצגו כל עוד נמשך המשפט או הערעור שלשם הועמד, אלא ברשות בית המשפט; סניגור שמינהו בית המשפט לא יפסיק לייצג את הנאשם אלא ברשות בית המשפט.

(ב) הרשה בית המשפט לסניגור להפסיק לייצג את הנאשם מחמת שלא שיתף פעולה

עם סניגורו, רשאי בית המשפט, על אף האמור בסעיף 15, לא למנות לנאשם סניגור אחר אם ראה שאין בכך להועיל".

בבג"צ 4689/94 **אבי יצחק נ' וינברג**, פ"ד מח(5) 70 (1994) (להלן - **עניין אבי יצחק**) עמד בית המשפט בהרחבה על פרשנות ונפקות הוראות סעיף 17(א) לחסד"פ. חרף הנסיבות הרלוונטיות לעניין שם, הרי שקביעותיו העקרוניות לעניין תכלית הוראותיו של סעיף 17 כאמור, יפות גם לענייננו (**שם**, בעמ' 88):

"...סעיף 17(א) לחסד"פ אינו 'כופה' ייצוג, אלא אך מבטיח כי ייצוג יהיה רציף, יציב וענייני".

"תכליתה של ההוראה היא...להבטיח הגנה רציפה, יציבה ובלתי 'מוטרדת' מצדם של הסניגור או של הנאשם" (שם, בעמ' 89).

"...הדרך הנאותה להשגת תכלית זו היא להבטיח שהפסקה בייצוג... תיעשה אך ורק במקום שבית המשפט מוצא כי יש לכך טעם ענייני המצדיק זאת והגנתו של הנאשם אינה מתקפחת" (שם, בעמ' 86).

"נאשם הבוחר לעצמו סניגור, מפקיד את גורלו בידיו; וסניגור הנוטל על עצמו את משימת ייצוגו של נאשם יודע זאת. משימת הייצוג במשפט או בערעור, מהווה שלמות אחת שאינה ניתנת, ככלל, לחלוקה; ופיצולה - מותנה על פי החוק ברשותו של בית המשפט. עורך דין, המבקש לסטות מן הכלל - חייב ברשות בית המשפט" (שם, בעמ' 89-90).

וראו גם בבג"צ 4974/92 **רובין נ' לוי**, פ"ד מו(5) 772, 780 (1992) (להלן: **"רובין"**).

אם כן, לבית המשפט מוקנית הסמכות לאשר או לדחות בקשה להפסקת ייצוגו של נאשם על ידי סניגור; ומכל מקום, סניגור לא יתפטר מייצוג - אלא באישורו של בית המשפט.

9. בעניינו, לאחר שעיינתי בעמדות הצדדים, והבאתי במכלול שיקולי גם שיקולים של טובת הנאשם, הוגנות ההליך והאינטרס הציבורי שבכל אלה - ואף, ובפרט, לאור נימוקים עליהם עמדה הסניגוריה עצמה; מצאתי בשלב זה, שלא להיעתר לבקשה להחלפת ייצוג, ולחייב את הסניגורים - עו"ד זיו ועו"ד זילברמן - להתייצב למועד הטיועונים לעונש הקבוע לפני ליום 20.01.2021, שיתקיים במועדו. במסגרת הדיון כאמור, יהיה בידי לדון בבקשת שחרורם של הסניגורים מייצוג, לאחר שמיעת טיעוניהם ונימוקיהם לבקשתם כאמור. אבאר נימוקיי.

10. אשר לבקשת הסניגוריה להחלפת ייצוגו של הנאשם, מצאתי לנכון לחדד ולהדגיש לעניין מינויים של עו"ד זיו ועו"ד זילברמן כסניגורי הנאשם, מטעם הסניגוריה הציבורית - כי חרף העובדה שמדובר בסניגורים מטעמה של הסניגוריה; הרי שאין מדובר במינוי "כללי" או מינוי "גורף" ביחס לסניגורים המנויים על שורותיה כולם. ודוק, המינוי הוא מינוי ספציפי - פרסונאלי; ואין במתן "אישור הסניגוריה" כדי לשחררם מחובתם על פי דין, ועל פי צו מינויו של בית משפט זה. דברים אלו גם עולים מדברי ההסבר להצעת חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ה-1995, לפיהם גם בייצוג כאמור קיים צורך מיוחד ליצירת יחסי אמון, המושתתים על הקשר

הפרסונאלי והאישי שבין הנאשם, לבין סניגוריו - וכך גם בעניינו.

ודוק, דרך המלך - והיא הדרך היחידה הפתוחה בפני הסניגורים, היא קבלת אישורו של בית משפט זה לשחרור מייצוג. הא ותו לא. כל בקשה לשחרור מייצוג המוגשת על-ידי צד ג', כפי שבעניין שלפניי, דינה להידחות. ויודגש, טענת עו"ד עורקבי - בשמם של הסניגורים - לאו טענה היא, והיא נדחת על ידי בית משפט זה על הסף. שכן, אין בידי עו"ד עורקבי או כל גורם אחר - מלבד בית משפט זה - כל סמכות להורות על שחרור של עו"ד זיו ועו"ד זילבמן מייצוג הנאשם, וסמכות זו נתונה לבית משפט זה בלבד - כפי לשונו הברורה והמפורשת של החסד"פ.

11. אשר לנפקות היעדרותו של בית המשפט לבקשת הסניגוריה להחלפת ייצוג, הרי שמשמעותה דה פאקטו היא דחייה נוספת של הדיון בתיק - כאשר מנגד, קיימים טעמים ממשיים, כמו גם שיקולים רבים וכבדי משקל, מדוע אין מקום להותיר דחייה נוספת בשלב הנוכחי של ההליך - וכל עוד לא הוצג בפני בית המשפט טעם המצדיק פגיעה בכל אלה.

בתוך כך, בכל הנוגע לניהול הזמנים ומשך ההליך, כפי שעמדתי לא אחת בהחלטותי הקודמות בתיק, וכפי שטענה המאשימה בתשובתה - היקף הדחיות בתיק זה חורג מגדר המקובל באופן מובהק - כאשר מרבית הדחיות ככולן, נעשו בשל בקשות הנוגעות לנאשם וסניגוריו. מורת רוחו של בית המשפט אשר להתנהלות זו הובעה לא אחת בהחלטותי בתיק, ובפרט הדגשתי את בזבוז זמנו של בית המשפט ובזבוז המשאבים הבלתי נתפס - שהוא משאב ציבורי יקר ערך. ודוק, בית המשפט גילה אורך רוח וסבלנות יתרה, אולם אין משמעות הדבר שבית המשפט ימשיך להעניק אורכות ודחיות אין סוף, ובשים לב למועד מתן הכרעת הדין בתיק - בשלה העת לקיים את שלב הטיעונים לעונש.

12. אולם אף מעבר לכך, על בית המשפט קיימת אחריות להבטיח את רציפותו ויציבותו של הייצוג המשפטי בפלילי, ולמנוע זעזועים במהלכו שיביאו להתארכות ההליכים ולעינוי דין [בג"צ 4689/94 אבי יצחק נק השופט צמח, פ"ד מח(5) 70 (1994)] - גם כזה אשר יכול להיטען על ידי גורמו, ובלי הצדק. דברים אלו מקבלים משנה תוקף שעה שהנאשם בעניינו מצוי במעצר - וגם ביחס לכך מופקד בית המשפט לשמור ולהגן על זכויות הנאשם, ודברים אלו עומדים בפניי גם בעת זו.

ודוק, בהתייחס לעובדה שתיק זה מצוי מבחינת שלביו הדיוניים בישורת האחרונה, הרי שבשים לב למורכבות התיק, היקפו, כמות הראיות ומורכבות הטענות הכרוכות בו - הדעת נותנת כי מינויו של סניגור חדש בעת זו שאינו מכיר את נבכי ורזי תיק רחב היקף זה, כפי שטענה גם המאשימה - עלולה בהחלט לפגוע בהגנתו של הנאשם בטיב ייצוגו ובאיכותו. במובן זה, גם בהתייחס לטענת "אי-האמון" שנוצר בין הנאשם לבין סניגוריו, הרי ששחרור הסניגורים מייצוג בשלב זה, עשויה בהחלט לפגוע בניהול ההליך באופן מיטבי ואף להרע עם הנאשם.

13. לעניין זה מצאתי לנכון להדגיש ולציין, כי בהתייחס לשלב הדיוני בו מצוי ההליך, הרי שאין מדובר בחילוקי דעות ואי-אמון הנוגעים לאופן ניהול ההליך, לאסטרטגיה או טקטיקה בניהולו - שכן בעת זו, חלקה הארי של עבודת ההגנה הגיעה זה מכבר לישורת האחרונה; אלא יותר, אי אמון הנובע, כך נראה לכאורה, מרצון הנאשם להביא להפסקת הדיון. בתוך כך יודגש, כי משך שנים של ייצוג לא נשמעה מצד הנאשם - ולא בכדי, כל טענה או חצי טענה בדבר חוסר אמון הנוגע בניהול ההליך על ידי סניגוריו, וכך גם על-פי התרשמותו של בית המשפט - לא נפל כל דופי בניהול הגנתו של הנאשם, ולא קצוהו של דופי.

ההפך הוא הנכון, התרשמתי כי עו"ד זיו ועו"ד זילברמן ייצגו את הנאשם באופן ראוי, מקצועי ונאמן, עד לשלב

הכרעת הדין; והדעת נותנת כי אף טובת הנאשם עצמו, מחייבת כי המשך ייצוגו יוסיף גם בשלב הטיעונים לעונש. בנסיבות כאמור, הרי שלא בנקל ייעתר בית המשפט לשחרר סניגורים מהמשך ייצוג, וזאת גם מקום בו התגלעו אי אלו מחלוקות או חוסר הסכמות בינם לבין הנאשם, וצריך טעם ממשי וברור לעשות כן - וטעם כאמור, טרם הונח לפני.

לעניין זה בטוחני כי אף אם יוסיפו הסניגורים לייצג את הנאשם בתיק זה, אזי חרף חילוקי הדעות כאמור או אי האמון הנטען, אלו יוסיפו לבצע מלאכתם נאמנה, עד לסופו של ההליך דנן. ואכן, לא אחת נקבע כי סניגור אשר קיבל על עצמו ייצוגו של נאשם - הרי שגדרי חובותיו הינם הן כלפי הן הנאשם, הן כלפי בית המשפט; ובתוך כך, נוטל על עצמו סניגור את האחריות לייצג את מרשו עד לתום המשפט, ואין הוא יכול להיפטר מעולו זה, אלא ברשות בית המשפט, ובהתאם לנסיבות מתאימות המצדיקות כך [ראו: בג"צ 4974/92 רובין נ' השופט סגלסון, פ"ד מו(5) 772, 780 (1992)].

14. לצד כל אלה, קיימים שיקולים נוספים, משמעותיים וכבדי משקל, מדוע אין זה מטובת כלל הצדדים הנוגעים בדבר, שבית המשפט ייעתר לבקשה להחלפת ייצוג בשלב כה מאוחר ומתקדם של ההליך; ובפרט, בהתייחס לנסיבותיו של ההליך דנן - הליך ארוך ומורכב המתנהל בפני מותב זה מזה זמן רב.

כך גם בהתייחס לחומרת המעשים בהם הורשע הנאשם, המתמצים בגניבה שלכ-340 מיליון ש"ח ממאות רבות של משקיעים, וכן בעבירות הלבנת הון, זיוף ועבירות נירות ערך בהיקף אדיר. לעניין זה, וכפי שעמדה בצדק המאשימה - קיים אינטרס ציבורי ביצירת הרתעה והכוונת התנהגות, המחייבים מיצוי הליכים באופן חד ברור ומתוחם; ובפרט הוא, על מנת להביא גם את קורבנות מעשיו של הנאשם, לכדי מרפא, ולו חלקי - בסיום הפרשה.

בתוך כך, הרי שקבלת הבקשה תוביל להתארכות התיק אשר ממילא כבר מתנהל תקופה ארוכה, דבר שיגרום לכרוסום בענישה, פגיעה בהרתעה ועינוי דין לקורבנות מעשי הנאשם, כמו גם לנאשם עצמו.

אשר לאינטרס הציבור, אפנה לדברי השופט חשין בעניין **אבי יצחק** (בעמ' 107-106), היפים גם לענייננו:

"אינטרס המדינה הוא - ואינטרס נעלה הוא - שעבריינים יועמדו לדין ויענשו. לשם כך הוקמו בתי-משפט, ובית המשפט הינו זרועה של המדינה להשלטת חוק וסדר. בית-משפט לא יוכל למלא תפקידו כהלכה אלא אם דרכי הנהלת המשפט הפלילי תהיינה נקיות ממכשולים וממהמורות, ומסקנה נדרשת מאליה היא, כי לבית המשפט - כבבואת המדינה - תינתן שליטה על ההליכים המתנהלים לפניו, לניהולו התקין והיעיל של המשפט הפלילי. ניהול תקין ויעיל משמיע מעצמו שמיעה רצופה ובלתי מופרעת של המשפט, וכל שיש בו כדי להפסיק או לשבש רציפות פוגע ממילא באינטרס הכלל. כך ברציפותו של משפט וכך בדחיית שמיעתו של משפט מכל טעם שהוא".

וכך גם שם, בעמ' 90:

"ייצוג נאות של נאשם במשפט פלילי הינה 'משימה' שלציבור עניין בה; ועניינו של הציבור הוא בהבטחת רציפות הייצוג לטובת הנאשם ולא בהבטחת 'נוחותו' של הסניגור".

אם כן, כפי שעמדתי בהחלטתי הקודמת בבקשת הנאשם להחלפת ייצוג בתיק דנן, **אינטרס הציבור** נוגע לניהול יעיל, מקצועי ומהיר של ההליך הפלילי, והצורך והרצון להימנע מ"בזבז" משאבים הנובע מכל דחייה של ההליך. כל עיכוב או שיבוש בניהול ההליך פוגעים באינטרס זה - ואכן, לא בכדי שחרור או החלפת סניגורים, הוגבלו בדין באישורו של בית המשפט ושיקול דעתו, בהתאם לנסיבות העניין שלפניו.

15. סיכומם של דברים, על יסוד כל האמור, מצאתי להורות על התייצבותם של עו"ד זיו ועו"ד זילברמן למועד הטיעונים לעונש הקבוע לפני ליום 20.01.2021 - **ומתקיים במועדו**; שם, יהיה באפשרות הסניגורים להציג בפני בית המשפט טענותיהם וטעמיהם לבקשתם להתפטר מייצוג, ולאחר שמיעתם של אלו - בית המשפט ישקול האם ראוי בנסיבות העניין לשחררם מייצוג, אם לאו. כן אני מורה לסניגור שמינויו מבוקש, עו"ד גיא עין צבי, להתייצב אף הוא למועד הדיון הקבוע.

16. הנאשם 1 והנאשם 5 מוזהרים בחובת התייצבותם. הנאשם 1 יובא על ידי שב"ס.

17. נוסף על האמור, ראיתי לנכון להעביר החלטתי זו לסניגור הציבורי הארצי, ד"ר יואב ספיר, וכן לסניגור הציבורי המחוזי, ד"ר אלקנה לייסט - באמצעות לשכת מנהל בתי המשפט, כדי שאלה יתנו את דעתם לתקלה שנפלה בתיק זה תחת ידה של הסניגוריה הציבורית, וינחו את העוסקים במלאכה כיצד להימנע בעתיד מכשלים דומים.

המזכירות תשלח החלטתי זו לב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם 1, ב"כ הנאשם 5 וכן לשכת מנהל בתי המשפט - ותודיעם טלפונית בדבר תכנה.

ניתנה היום, ו' שבט תשפ"א, 19 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.